

[Boeck-Hansen.]

sig et Medansvar, den har et ikke ringe Medansvar for, at der er saa mange arbejdsløse, idet meget af den Lovgivning, Regeringen har gennemført, foraarsager, at Arbejdsløsheden bliver større.

Dette er nu et Spørgsmaal, jeg ikke skal komme ind paa i Øjeblikket; et senere Punkt paa Dagsordenen vil give mig Lejlighed dertil. Men jeg vil altsaa gerne understrege straks, at vi mener ikke, den enkelte arbejdsløse faar for meget, men vi mener, der bruges for mange Penge til at klare Arbejdsløsheden. Jo kostbarere Arbejdsløsheden bliver for det offentlige, des vigtigere er det naturligvis at sikre, at der ikke sker Misbrug. Selvfølgelig sker der Misbrug paa alle Omraader og derfor ogsaa af og til Misbrug inden for Arbejdsløshedskasserne. Jeg tror dog ikke, at disse Misbrug har nogen større økonomisk Rækkevidde; i Forhold til de mange Penge, der glider gennem Arbejdsløshedskasserne, er det forbavsende lidt, man kan betegne som Misbrug. Men der er noget deprimerende i, at Misbrug kan ske, der er noget moralsk urigtigt i det, som virker saaledes, at de Mennesker, der skal betale Skatterne, kommer til at se skævt til Folk, som de ikke burde se skævt til, fordi der blandt dem er nogle, der sætter et forkert Præg paa deres Kammerater. Derfor maa man naturligvis søge at bekæmpe Misbrug saa meget som muligt.

Det er utvivlsomt rigtigt, at de arbejdsløse er daarligere stillede, jo længere de har været arbejdsløse; jo mere Arbejdsløshed en Mand har i Forhold til den Tid, han har Arbejde, des værre er det for ham. Det kunde derfor godt tænkes, at man skulde ind paa en længere Karenstid for de Folk, der har været længe i Arbejde. Dette synes jeg kunde have noget paa sig, men det mener jeg man maa kunne drøfte i et Udvalg.

I Loven staaar stadig brugt Ordet Maksimum, Maksimum af Hjælpen, Maksimum af Arbejdsløshedshjælpen, men det er kun delvis rigtigt. Naar de, som ikke nærmere kender disse Forhold, læser det, tror de, at en arbejdsløs faar 5 Kr. om Dagen og dermed Punktum, men dette er jo ikke altid rigtigt, idet der er andre Kilder, hvorfra han kan faa Hjælp; han kan faa Hjælp fra Kommunen i Form af Huslejhjælp, Brændselshjælp o. s. v. Dette kan ogsaa i mangfoldige

Tilfælde være overordentlig nødvendigt, ikke mindst nu da Brændselet koster saa uforholdsmæssig meget. Men jeg synes, man kunde faa undersøgt, hvor meget det virkelige Maksimum er, for at ikke Befolkningen skal tro, at en arbejdsløs kun kan faa 5 Kr. om Dagen. Det vilde fra flere Synspunkter set være godt, om Befolkningen fik at vide, hvor meget en arbejdsløs i bedste Tilfælde kan faa. I hvert Fald vil en Mand, som er ansat i Statens Tjeneste, ikke kunne forstaa, at han faar mindre end en arbejdsløs, det vil han føle sig ilde berørt af, og det vilde ogsaa være urigtigt. Jeg tror ikke, at et saadant Forhold er til Stede, men der er mange Mennesker, der tror det, og derfor synes jeg, man skulde faa konstateret, hvad det virkelige Maksimum er. Jeg nærer ingen Tvivl om, at den højtærede Socialminister gerne vil bistaa ved en fuldstændig Opklaring af dette Forhold, saa at Fejltagelser ikke herefter vil være mulige.

Jeg slutter med at henstille, at vi faar nedsat et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Rager: Det første af de Lovforslag, der er til Behandling, Lovforslaget om ekstraordinært Statstilskud til vanskeligt stillede Arbejdsløshedskasser m. m., gaar ud paa en Forlængelse af den Lov, vi vedtog i December. Da vi vedtog Loven i December, var vi klar over, at der naturligvis kunde anlægges Betragtninger over, hvorvidt det var muligt at give alle Kompensation for de Fordyrelser, som maatte indtræde under Situationen; men i alt Fald fremhævede jeg, at selv om det var naturligt maaske at anstille saadanne Betragtninger ved enhver Lov, der gjaldt Kompensation, kunde der ikke være megen Realitet i at anstille Betragtningen i Forbindelse med denne Lov, hvor det gælder de arbejdsløse, de daarligt stillede i Samfundet.

Ud fra samme Anskuelse finder jeg det foreliggende Lovforslag særdeles paakrævet og nødvendigt. Ligesom ved den sidste Lov stilles der et Beløb til Ministerens Disposition ud over det Beløb, som automatisk forfalder efter Reglerne i § 1, 1ste Stykke, og jeg gaar ud fra, at der vil vise sig samme saglige Enighed om Fordelingen af dette Beløb, som viste sig i Arbejdsmønnet, da det første Beløb blev fordelt. Jeg har da ikke hørt, at der er rejst nogen Indvending mod den Maade, hvorpaa dette Beløb er fordelt.